

III

(Πράξεις εγκριθείσες δυνάμει της συνθήκης ΕΕ)

ΠΡΑΞΕΙΣ ΕΓΚΡΙΘΕΙΣΕΣ ΔΥΝΑΜΕΙ ΤΟΥ ΤΙΤΛΟΥ VI ΤΗΣ ΣΥΝΘΗΚΗΣ ΕΕ

ΑΠΟΦΑΣΗ-ΠΛΑΙΣΙΟ 2008/913/ΔΕΥ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 28ης Νοεμβρίου 2008

για την καταπολέμηση ορισμένων μορφών και εκδηλώσεων ρατσισμού και ξενοφοβίας μέσω του ποινικού δικαίου

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση, και ιδίως τα άρθρα 29 και 31 και το άρθρο 34 παράγραφος 2 στοιχείο β),

την πρόταση της Επιτροπής,

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ⁽¹⁾,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Ο ρατσισμός και η ξενοφοβία αντίκεινται ευθέως στις αρχές της ελευθερίας, της δημοκρατίας, του σεβασμού των δικαιωμάτων του ανθρώπου και των θεμελιωδών ελευθεριών, καθώς και του κράτους δικαίου, αρχές στις οποίες θεμελιώνεται η Ευρωπαϊκή Ένωση και οι οποίες είναι κοινές στα κράτη μέλη.
- (2) Το πρόγραμμα δράσης του Συμβουλίου και της Επιτροπής όσον αφορά την άριστη δυνατή εφαρμογή των διατάξεων της συνθήκης του Άμστερνταμ για τη δημιουργία ενός χώρου ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης ⁽²⁾, τα συμπεράσματα του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου του Τάμπερε της 15ης και 16ης Οκτωβρίου 1999, το ψήφισμα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, της 20ής Σεπτεμβρίου 2000, σχετικά με τη θέση της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην Παγκόσμια διάσκεψη κατά του ρατσισμού και με την κατάσταση που επικρατεί σήμερα στην Ένωση ⁽³⁾ και η ανακοίνωση της Επιτροπής προς το Συμβούλιο και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο για την εξαμηνιαία ενημέρωση του πίνακα αποτελεσμάτων για την παρακολούθηση της προόδου όσον αφορά τη δημιουργία ενός χώρου «Ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης» στην Ευρωπαϊκή Ένωση (δεύτερο εξάμηνο 2000) ζητούν την ανάληψη δράσης στον συγκεκριμένο τομέα. Στο πρόγραμμα της Χάγης της 4ης και 5ης Νοεμβρίου 2004, το Συμβούλιο υπενθυμίζει τη σταθερή του δέσμευση να αντιταχθεί σε κάθε μορφή ρατσισμού, αντισημιτισμού και ξενοφοβίας, η οποία εκφράστηκε ήδη από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο τον Δεκέμβριο του 2003.

- (3) Την κοινή δράση 96/443/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 15ης Ιουλίου 1996, σχετικά με την καταπολέμηση του ρατσισμού και της ξενοφοβίας ⁽⁴⁾, θα πρέπει να ακολουθήσει περαιτέρω νομοθετική δράση που θα ανταποκρίνεται στην ανάγκη για την περαιτέρω προσέγγιση των νομοθετικών και κανονιστικών διατάξεων των κρατών μελών και για την υπέρβαση των εμποδίων που παρεμβάλλονται στην αποτελεσματική δικαστική συνεργασία και τα οποία οφείλονται κυρίως στις αποκλίσεις των νομικών προσεγγίσεων στα κράτη μέλη.
- (4) Σύμφωνα με την αξιολόγηση της κοινής δράσης 96/443/ΔΕΥ καθώς και τις εργασίες που πραγματοποιήθηκαν σε άλλα διεθνή φόρα, όπως το Συμβούλιο της Ευρώπης, εξακολουθούν να υπάρχουν ορισμένες δυσκολίες όσον αφορά τη δικαστική συνεργασία κατά συνέπεια, υπάρχει ανάγκη για περαιτέρω προσέγγιση των ποινικών δικαίων των κρατών μελών, ώστε να εξασφαλισθεί η αποτελεσματική εφαρμογή σαφών και ολοκληρωμένων νομοθετημάτων προκειμένου να καταπολεμηθούν ο ρατσισμός και η ξενοφοβία.
- (5) Ο ρατσισμός και η ξενοφοβία συνιστούν απειλή για τις ομάδες προσώπων που γίνονται στόχος της συμπεριφοράς αυτής. Είναι αναγκαίο να καθορισθεί κοινή προσέγγιση ποινικού δικαίου στην Ευρωπαϊκή Ένωση γι' αυτό το φαινόμενο ώστε να εξασφαλισθεί ότι η ίδια συμπεριφορά αποτελεί αδίκημα σε όλα τα κράτη μέλη και ότι προβλέπονται αποτελεσματικές, αναλογικές και αποτρεπτικές κυρώσεις κατά των φυσικών και νομικών προσώπων τα οποία διαπράττουν τέτοια αδικήματα ή είναι υπεύθυνα γι' αυτά.
- (6) Τα κράτη μέλη αναγνωρίζουν ότι η καταπολέμηση του ρατσισμού και της ξενοφοβίας απαιτεί τη λήψη ποικίλων μέτρων εντός συνολικού πλαισίου και δεν είναι δυνατόν να περιορίζεται σε ποινικά ζητήματα. Η παρούσα απόφαση-πλαίσιο περιορίζεται στην καταπολέμηση ιδιαίτερα σοβαρών μορφών ρατσισμού και ξενοφοβίας μέσω του ποινικού δικαίου. Επειδή οι πολιτιστικές και νομικές παραδόσεις των κρατών μελών είναι, σε κάποια έκταση, διαφορετικές, ειδικότερα στον τομέα αυτόν, δεν είναι δυνατή επί του παρόντος η πλήρης εναρμόνιση των ποινικών δικαίων.

⁽¹⁾ Γνώμη της 29ης Νοεμβρίου 2007 (δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα).⁽²⁾ ΕΕ C 19 της 23.1.1999, σ. 1.⁽³⁾ ΕΕ C 146 της 17.5.2001, σ. 110.⁽⁴⁾ ΕΕ L 185 της 24.7.1996, σ. 5.

- (7) Στην παρούσα απόφαση-πλαίσιο, ο όρος «γενεαλογικές καταβολές» θα πρέπει να νοηθεί ως αναφερόμενος κυρίως σε πρόσωπα ή σε ομάδες προσώπων που κατάνονται από πρόσωπα τα οποία θα μπορούσαν να προσδιορισθούν βάσει ορισμένων χαρακτηριστικών (όπως φυλή ή χρώμα), χωρίς αυτό να σημαίνει υποχρεωτικά ότι όλα αυτά τα χαρακτηριστικά εξακολουθούν να υπάρχουν. Παρά το γεγονός αυτό, λόγω των γενεαλογικών καταβολών τους, τα εν λόγω πρόσωπα ή ομάδες προσώπων μπορούν να αποτελέσουν στόχο μίσους ή βίας.
- (8) Ο όρος «θρησκεία» θα πρέπει να νοηθεί ως αναφερόμενος γενικά σε πρόσωπα τα οποία προσδιορίζονται βάσει θρησκευτικής πίστης ή πεποιθήσεων.
- (9) Ο όρος «μίσος» θα πρέπει να νοηθεί ως αναφερόμενος σε μίσος που βασίζεται στη φυλή, το χρώμα, τη θρησκεία, τις γενεαλογικές καταβολές ή την εθνική ή εθνοτική καταγωγή.
- (10) Η παρούσα απόφαση-πλαίσιο δεν εμποδίζει κράτος μέλος να θεσπίζει διατάξεις εθνικού δικαίου με τις οποίες επεκτείνεται το πεδίο εφαρμογής του άρθρου 1 παράγραφος 1 στοιχεία γ) και δ) σε εγκλήματα που απευθύνονται εις βάρος ομάδας προσώπων, η οποία προσδιορίζεται βάσει άλλων κριτηρίων εκτός από εκείνα της φυλής, του χρώματος, της θρησκείας, των γενετικών καταβολών ή της εθνικής ή εθνοτικής καταγωγής, όπως είναι αυτά της κοινωνικής θέσης ή των πολιτικών πεποιθήσεων.
- (11) Θα πρέπει να εξασφαλισθεί ότι η διερεύνηση και η ποινική δίωξη των αδικημάτων ρατσισμού και ξενοφοβίας δεν εξαρτάται από αναφορές ή καταγγελίες των θυμάτων, τα οποία είναι συχνά ιδιαίτερος εύλωτος και διστάζουν να κινηθούν δικαστικές διαδικασίες.
- (12) Η προσέγγιση του ποινικού δικαίου θα πρέπει να οδηγήσει στην αποτελεσματικότερη καταπολέμηση ρατσιστικών και ξενοφοβικών αδικημάτων, με προώθηση πλήρους και ουσιαστικής δικαστικής συνεργασίας μεταξύ κρατών μελών. Το Συμβούλιο θα πρέπει να λάβει υπόψη του τις δυσχέρειες που ενδέχεται να υπάρχουν στον τομέα αυτόν όταν θα επανεξετάσει την παρούσα απόφαση-πλαίσιο προκειμένου να αποφασίσει εάν απαιτούνται περαιτέρω μέτρα στον τομέα αυτόν.
- (13) Επειδή ο στόχος της παρούσας απόφασης-πλαισίου, που συνίσταται στο να εξασφαλισθεί ότι τα ρατσιστικά και ξενοφοβικά αδικήματα τιμωρούνται σε όλα τα κράτη μέλη με τουλάχιστον κατώτερο επίπεδο αποτελεσματικών, αναλογικών και αποτρεπτικών ποινών, δεν μπορεί να επιτευχθεί επαρκώς εάν τα κράτη μέλη δρουν μεμονωμένα, δεδομένου ότι οι κανόνες αυτοί πρέπει να είναι κοινοί και συμβατοί, και εφόσον αυτός ο στόχος μπορεί να επιτευχθεί καλύτερα σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης, η Ένωση μπορεί να θεσπίσει μέτρα σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας η οποία αναφέρεται στο άρθρο 2 της συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση και προβλέπεται στο άρθρο 5 της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας. Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας που προβλέπεται στο τελευταίο αυτό άρθρο, η παρούσα απόφαση-πλαίσιο δεν υπερβαίνει τα αναγκαία όρια για την επίτευξη αυτού του στόχου.
- (14) Η παρούσα απόφαση-πλαίσιο σέβεται τα θεμελιώδη δικαιώματα και τις αρχές που αναγνωρίζονται από το άρθρο 6 της συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση και από την Ευρωπαϊκή Σύμβαση για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, ιδίως τα άρθρα 10 και 11 αυτής, και αντικατοπτρίζονται στο Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και κυρίως στα κεφάλαια II και VI.
- (15) Εκτιμήσεις που αναφέρονται στην ελευθερία του συνεταιρίζεσθαι και την ελευθερία της έκφρασης, ιδίως την ελευθερία του τύπου και την ελευθερία της έκφρασης σε άλλα μέσα ενημέρωσης, έχουν οδηγήσει, σε πολλά κράτη μέλη, σε διαδικαστικές εγγυήσεις και ειδικούς κανόνες στο εθνικό δίκαιο όσον αφορά τον καθορισμό ή τον περιορισμό της ευθύνης.
- (16) Η κοινή δράση 96/443/ΔΕΥ θα πρέπει να καταργηθεί επειδή, λόγω της έναρξης ισχύος της συνθήκης του Αμστερνταμ, της οδηγίας 2000/43/ΕΚ του Συμβουλίου, της 29ης Ιουνίου 2000, για την εφαρμογή της αρχής της ίσης μεταχείρισης προσώπων ανεξαρτήτως της φυλετικής ή εθνοτικής τους καταγωγής⁽¹⁾ και της παρούσας απόφασης-πλαισίου, έχει καταστεί άνευ αντικειμένου,

ΕΚΔΙΔΕΙ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ-ΠΛΑΙΣΙΟ:

Άρθρο 1

Αδικήματα ρατσισμού και ξενοφοβίας

1. Κάθε κράτος μέλος λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα ώστε να εξασφαλιστεί ότι τιμωρούνται οι ακόλουθες εκ προθέσεως τελούμενες πράξεις:

- α) η δημόσια υποκίνηση βίας ή μίσους που στρέφεται κατά ομάδας προσώπων ή μέλους ομάδας, που προσδιορίζεται βάσει της φυλής, του χρώματος, της θρησκείας, των γενεαλογικών καταβολών ή της εθνικής ή εθνοτικής καταγωγής,
- β) η τέλεση πράξης που αναφέρεται στο στοιχείο α) με δημόσια διάδοση ή διανομή φυλλαδίων, εικόνων ή άλλου υλικού,
- γ) η δημόσια επιδοκμασία, η άρνηση ή η χονδροειδής υποτίμηση της σοβαρότητας όσον αφορά εγκλήματα γενοκτονίας, εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας και εγκλήματα πολέμου, όπως ορίζονται στα άρθρα 6, 7 και 8 του Καταστατικού του Διεθνούς Ποινικού Δικαστηρίου, και η οποία στρέφεται κατά ομάδας προσώπων ή μέλους ομάδας που προσδιορίζεται βάσει της φυλής, του χρώματος, της θρησκείας, των γενεαλογικών καταβολών ή της εθνικής ή εθνοτικής καταγωγής όταν η συμπεριφορά εκδηλώνεται κατά τρόπο που είναι πιθανόν να υποκινήσει βία ή μίσος στρεφόμενο κατά μιας τέτοιας ομάδας ή μέλους μιας τέτοιας ομάδας,
- δ) η δημόσια επιδοκμασία, άρνηση ή χονδροειδής υποτίμηση της σοβαρότητας των εγκλημάτων τα οποία ορίζονται στο άρθρο 6 του Καταστατικού του Διεθνούς Στρατοδικείου που προσαρτάται στη συμφωνία του Λονδίνου της 8ης Αυγούστου 1945, η οποία στρέφεται κατά ομάδας προσώπων ή μέλους τέτοιας ομάδας που προσδιορίζεται βάσει της φυλής, του χρώματος, της θρησκείας, των γενεαλογικών καταβολών ή της εθνικής ή εθνοτικής καταγωγής, όταν η συμπεριφορά εκδηλώνεται κατά τρόπο που είναι πιθανόν να υποκινήσει βία ή μίσος στρεφόμενο κατά μιας τέτοιας ομάδας ή μέλους μιας τέτοιας ομάδας.

(¹) ΕΕ L 180 της 19.7.2000, σ. 22.

2. Για τους σκοπούς της παραγράφου 1, τα κράτη μέλη μπορούν να επιλέγουν να τιμωρούν μόνον συμπεριφορά η οποία είτε εκδηλώνεται κατά τρόπο που διαταράσσει τη δημόσια τάξη είτε έχει απειλητικό, υβριστικό ή προσβλητικό χαρακτήρα.

3. Για τους σκοπούς της παραγράφου 1, η αναφορά στη θρησκεία θεωρείται ότι καλύπτει, τουλάχιστον, συμπεριφορά η οποία συνιστά πρόσχημα για να κατευθύνονται οι πράξεις κατά ομάδας προσώπων ή μέλους τέτοιας ομάδας που προσδιορίζεται βάσει φυλής, χρώματος, γενεαλογικών καταβολών, ή εθνικής ή εθνοτικής καταγωγής.

4. Κατά τη στιγμή της υιοθέτησης της παρούσας απόφασης-πλαίσου, ή αργότερα, οιοδήποτε κράτος μέλος έχει τη δυνατότητα να δηλώσει ότι θα τιμωρεί την πράξη άρνησης ή χονδροειδούς υποτίμησης της σοβαρότητας των εγκλημάτων που προβλέπονται στα στοιχεία γ) ή/και δ) της παραγράφου 1, μόνον εφόσον τα εγκλήματα που αναφέρονται στην εν λόγω παράγραφο έχουν αναγνωρισθεί με αμετάκλητη απόφαση εθνικού δικαστηρίου αυτού του κράτους μέλους ή/και διεθνούς δικαστηρίου ή με αμετάκλητη απόφαση διεθνούς δικαστηρίου μόνον.

Άρθρο 2

Ηθική αυτουργία, συνεργία και προτροπή

1. Κάθε κράτος μέλος λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα ώστε να εξασφαλίσει ότι η ηθική αυτουργία στην τέλεση πράξεων που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 στοιχεία γ) και δ), τιμωρείται.

2. Κάθε κράτος μέλος λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα ώστε να εξασφαλίσει ότι η συνεργία και η προτροπή στην τέλεση πράξεων που αναφέρονται στο άρθρο 1 τιμωρούνται.

Άρθρο 3

Ποινικές κυρώσεις

1. Κάθε κράτος μέλος λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα ώστε να εξασφαλίσει ότι οι πράξεις που αναφέρονται στα άρθρα 1 και 2 τιμωρούνται με αποτελεσματικές, αναλογικές και αποτρεπτικές ποινικές κυρώσεις.

2. Κάθε κράτος μέλος λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα ώστε να εξασφαλίσει ότι οι πράξεις που αναφέρονται στο άρθρο 1 τιμωρούνται με ποινικές κυρώσεις, το ανώτατο όριο των οποίων είναι ένα έως τρία έτη τουλάχιστον στέρησης της ελευθερίας.

Άρθρο 4

Ρατσιστικά και ξενοφοβικά κίνητρα

Για αδικήματα εκτός αυτών που αναφέρονται στα άρθρα 1 και 2, τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα ώστε να εξασφαλίζεται ότι τα ρατσιστικά και ξενοφοβικά κίνητρα θεωρούνται επιβαρυντικές περιστάσεις, ή, εναλλακτικά, ότι τα κίνητρα αυτά λαμβάνονται υπόψη από τα δικαστήρια κατά την επιμέτρηση της ποινής.

Άρθρο 5

Ευθύνη νομικών προσώπων

1. Κάθε κράτος μέλος λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα ώστε να εξασφαλίσει ότι νομικό πρόσωπο μπορεί να θεωρηθεί υπεύθυνο για τις πράξεις που αναφέρονται στα άρθρα 1 και 2, εφόσον οι πράξεις αυτές τελούνται προς όφελός του από οιοδήποτε πρόσωπο,

το οποίο δρα είτε σε ατομική βάση είτε ως μέλος οργάνου του νομικού προσώπου και το οποίο κατέχει διευθυντική θέση στο πλαίσιο του νομικού προσώπου, με βάση τα ακόλουθα:

- α) εξουσία αντιπροσώπευσης του νομικού προσώπου,
- β) εξουσία να λαμβάνει αποφάσεις εξ ονόματος του νομικού προσώπου, ή
- γ) εξουσία να ασκεί έλεγχο στο πλαίσιο του νομικού προσώπου.

2. Εκτός από τις περιπτώσεις που προβλέπονται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου, κάθε κράτος μέλος λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα ώστε να εξασφαλίσει ότι νομικό πρόσωπο μπορεί να θεωρηθεί υπεύθυνο όταν η έλλειψη εποπτείας ή ελέγχου εκ μέρους του προβλεπόμενου στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου προσώπου, καθιστά εφικτή την τέλεση πράξεων που αναφέρονται στα άρθρα 1 και 2 προς όφελος του συγκεκριμένου νομικού προσώπου από πρόσωπο που τελεί υπό την εξουσία του.

3. Η ευθύνη του νομικού προσώπου δυνάμει των παραγράφων 1 και 2 του παρόντος άρθρου δεν αποκλείει την άσκηση ποινικής δίωξης κατά φυσικών προσώπων τα οποία είναι αυτουργοί ή συνεργοί σε πράξεις που αναφέρονται στα άρθρα 1 και 2.

4. Ως «νομικό πρόσωπο» νοείται ο φορέας ο οποίος έχει την ιδιότητα αυτή δυνάμει του εφαρμοστέου εθνικού δικαίου, με εξαίρεση τα κράτη ή τους άλλους φορείς δημοσίου δικαίου κατά την άσκηση δημόσιας εξουσίας και τους διεθνείς οργανισμούς δημοσίου δικαίου.

Άρθρο 6

Κυρώσεις κατά νομικών προσώπων

1. Κάθε κράτος μέλος λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα ώστε να εξασφαλίσει ότι το νομικό πρόσωπο που θεωρείται υπεύθυνο δυνάμει του άρθρου 5 παράγραφος 1, μπορεί να τιμωρηθεί με αποτελεσματικές, αναλογικές και αποτρεπτικές κυρώσεις, στις οποίες περιλαμβάνονται οι χρηματικές ποινές ή πρόστιμα και, ενδεχομένως, άλλες κυρώσεις, όπως:

- α) μέτρα αποκλεισμού από δημόσιες παροχές ή ενισχύσεις,
- β) μέτρα προσωρινής ή μόνιμης απαγόρευσης άσκησης εμπορικής δραστηριότητας,
- γ) επιβολή δικαστικής εποπτείας,
- δ) δικαστική εκκαθάριση.

2. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα ώστε να εξασφαλίσουν ότι το νομικό πρόσωπο που θεωρείται υπεύθυνο δυνάμει του άρθρου 5 παράγραφος 2, υπόκειται σε αποτελεσματικές, αναλογικές και αποτρεπτικές κυρώσεις ή μέτρα.

Άρθρο 7

Συνταγματικοί κανόνες και θεμελιώδεις αρχές

1. Η παρούσα απόφαση-πλαίσιο δεν συνεπάγεται μεταβολή της υποχρέωσης σεβασμού θεμελιωδών δικαιωμάτων και θεμελιωδών νομικών αρχών, συμπεριλαμβανομένων της ελευθερίας της έκφρασης και της ελευθερίας του συνεταιρίζεσθαι, όπως κατοχυρώνονται στο άρθρο 6 της συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση.

2. Η παρούσα απόφαση-πλαίσιο δεν συνεπάγεται υποχρέωση των κρατών μελών να λαμβάνουν μέτρα που αντιβαίνουν προς τις θεμελιώδεις αρχές τους σχετικά με την ελευθερία του συνεταιρίζεσθαι και την ελευθερία της έκφρασης, ιδίως την ελευθερία του τύπου και την ελευθερία της έκφρασης σε άλλα μέσα ενημέρωσης, όπως προκύπτουν από τις συνταγματικές παραδόσεις ή τους κανόνες που διέπουν τα δικαιώματα, τις ευθύνες και τις διαδικαστικές εγγυήσεις για τον τύπο ή άλλα μέσα ενημέρωσης, όταν οι κανόνες αυτοί αναφέρονται στον καθορισμό ή τον περιορισμό της ευθύνης.

Άρθρο 8

Έναρξη έρευνας και άσκηση δίωξης

Κάθε κράτος μέλος λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα ώστε να εξασφαλίσει ότι οι έρευνες σχετικά με πράξεις που αναφέρονται στα άρθρα 1 και 2 ή η δίωξη τους δεν εξαρτώνται από αναφορά ή καταγγελία του θύματος, τουλάχιστον στις σοβαρότερες περιπτώσεις κατά τις οποίες η πράξη έχει τελεσθεί στην επικράτειά του.

Άρθρο 9

Δικαιοδοσία

1. Κάθε κράτος μέλος λαμβάνει τα απαιτούμενα μέτρα προκειμένου να θεμελιώσει τη δικαιοδοσία του σε σχέση με πράξη που αναφέρεται στα άρθρα 1 και 2, όταν η πράξη έχει τελεσθεί:

- α) εν όλω ή εν μέρει στην επικράτειά του,
- β) από υπήκοό του, ή
- γ) προς όφελος νομικού προσώπου το οποίο έχει την έδρα του στην επικράτεια αυτού του κράτους μέλους.

2. Κατά τη θεμελίωση της δικαιοδοσίας του σύμφωνα με την παράγραφο 1 στοιχείο α), κάθε κράτος μέλος λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα ώστε να εξασφαλίσει ότι η δικαιοδοσία του καλύπτει τις περιπτώσεις κατά τις οποίες οι πράξεις τελούνται μέσω συστήματος πληροφορικής και κατά τις οποίες:

- α) ο δράστης τελεί την πράξη ενόσω είναι σωματικώς παρών στην επικράτειά του, ανεξάρτητα από το εάν η πράξη περιλαμβάνει υλικό που φιλοξενείται σε σύστημα πληροφορικής στην επικράτειά του,
- β) η πράξη περιλαμβάνει υλικό που φιλοξενείται σε σύστημα πληροφορικής ευρισκόμενο στην επικράτειά του, ανεξάρτητα από το εάν ο δράστης τελεί την πράξη ενόσω είναι σωματικώς παρών στην επικράτειά του.

3. Τα κράτη μέλη μπορούν να αποφασίσουν να μην εφαρμόζουν ή να εφαρμόζουν μόνο σε ειδικές περιπτώσεις ή συνθήκες, τον κανόνα δικαιοδοσίας που ορίζεται στην παράγραφο 1 στοιχεία β) και γ).

Άρθρο 10

Εφαρμογή και επανεξέταση

1. Τα κράτη μέλη θεσπίζουν τα αναγκαία μέτρα για να συμμορφωθούν με τις διατάξεις της παρούσας απόφασης-πλαισίου έως τις 28 Νοεμβρίου 2010.

2. Μέχρι την ίδια ημερομηνία, τα κράτη μέλη διαβιβάζουν στη Γενική Γραμματεία του Συμβουλίου και στην Επιτροπή το κείμενο των διατάξεων με τις οποίες μεταφέρουν στο εθνικό τους δίκαιο τις υποχρεώσεις που τους επιβάλλονται δυνάμει της παρούσας απόφασης-πλαισίου. Έως τις 28 Νοεμβρίου 2013, το Συμβούλιο αξιολογεί, βάσει έκθεσης που θα καταρτίζεται με βάση τις πληροφορίες αυτές καθώς και γραπτής έκθεσης της Επιτροπής, τον βαθμό στον οποίο τα κράτη μέλη έχουν συμμορφωθεί με την παρούσα απόφαση-πλαίσιο.

3. Πριν από τις 28 Νοεμβρίου 2013, το Συμβούλιο επανεξετάζει την παρούσα απόφαση-πλαίσιο. Για την προετοιμασία της επανεξέτασης αυτής, το Συμβούλιο ερωτά τα κράτη μέλη εάν αντιμετώπισαν δυσκολίες κατά τη δικαστική συνεργασία σχετικά με τις πράξεις που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 1. Επιπλέον, το Συμβούλιο μπορεί να ζητήσει από την Eurojust να υποβάλει έκθεση σχετικά με το εάν οι διαφορές μεταξύ εθνικών νομοθεσιών οδήγησαν σε προβλήματα δικαστικής συνεργασίας μεταξύ των κρατών μελών στον τομέα αυτόν.

Άρθρο 11

Κατάργηση της κοινής δράσης 96/443/ΔΕΥ

Η κοινή δράση 96/443/ΔΕΥ καταργείται.

Άρθρο 12

Εδαφική εφαρμογή

Η παρούσα απόφαση-πλαίσιο εφαρμόζεται στο Γιβραλτάρ.

Άρθρο 13

Έναρξη ισχύος

Η παρούσα απόφαση-πλαίσιο αρχίζει να ισχύει την ημερομηνία της δημοσίευσής της στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Βρυξέλλες, 28 Νοεμβρίου 2008.

Για το Συμβούλιο
Η Πρόεδρος
M. ALLIOT-MARIE